

ภาคผนวกบทที่ 5

ໂບລ-ໜມອໂບລ

ໂບລ ເປັນພາສາເຂມຣ ແພລວ່າ ພາຈຸດທີ່ຕ່ອງດິງ ເຊັ່ນ ກາຮດິງເສາເວືອນຕອນສ້າງບ້ານເວືອນ
ທີ່ອີເປັນວ່າ ກາຮທໍານາຍໂຮຄກ້ຍໄຟເຈັນ ມ່ວນໂບລ ຄືອັງກິດທໍາຫັນທີ່ໃນກາຮທໍານາຍໂຮຄກ້ຍໄຟເຈັນ
ກາຮທໍານາຍໂຮຄກ້ຍໄຟເຈັນ ມີອຸປະກອດເສີ່ງຫາຍ 4 ຊົດ

1. ใช้ฝ่าเด้าปุนที่มีห่วงบันยอดฝาปิด ใช้เชือกผูกห่วงบันยอดฝาปิด มือหนึ่งจับเชือกให้เด้าปุนห้อยหม้อใบจะบริกรรม หรือตั้งจิตเสียงไทย หาสมมุติฐานไปเรื่อยๆ หากว่าคำได้ เช่น พิดผิญี่ป่า เด้าปุนเริ่มกวัดแก่วง ก็ว่าช้าๆ ถ้าเด้าปุนกวัดแก่วงเร็วขึ้น ก็ทำนายว่าป่วย เพราะ พิดผิญี่ป่า
 2. ใช้มีดยับ หรือมีดตะสนากหรือตะไกรนเป็นมาก ใช้เชือกด้ายผูกด้านด้านและ ด้านหัวตะไกรนเป็นมาก มือหนึ่งถือเชือก หม้อใบจะบริกรรมหรือตั้งจิตเสียงไทย หาสมมุติฐานของการเจ็บป่วยโดยเรียกชื่อคำนั้นช้าๆ กัน เช่น ถูกคุณไส้ หากตะไกรนเป็นมากกวัดแก่วง และค่อยๆ กวัดแก่วงเร็วขึ้นๆ ก็เชื่อว่า คนป่วยนั้นถูกคุณไส้
 3. ใช้มีดจักตอกปักบนถ่ายคือใช้ถ่ายกระเบื้องเปล่าๆ แล้วนำมีดจักตอกปักในถ่าย ใช้ไม้ไผ่คีบมีด ให้ไม้ไผ่วางบนajanพอดีปาก หม้อใบจะบริกรรมเสียงไทยหาสมมุติฐานการอาเพศ ของคนไข้ กล่าวคำช้าๆ ไปเรื่อยๆ หากกล่าวคำได้ เช่น ผิดไต่ใหญ่ๆ มีดปักตั้งอยู่บนถ่ายเปล่าได้ จะเชื่อว่าป่วย เพราะผิดไต่ใหญ่กระทำ
 4. ตั้งไข่ในajan ไข่ไข่ไก่ 1 พองตั้งในajan ขณะที่ตั้งปากหม้อใบกับบริกรรม เสียงไทย ไปเรื่อยๆ เพื่อหาว่าป่วยสาเหตุใด หากกล่าวคำว่า “ผิดคำบนบาน ๆ” ไข่ไข่ตั้งได้ ก็ทำนายว่าป่วยเพราะผิดคำสำบาน ให้คนป่วยไปแก็บตามที่เคยบนบานไว้ หลังจากนั้นผลของการวินิจฉัยสาเหตุของโรคภัยไข้เจ็บก็ประจักษ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการวินิจฉัยโรคภัยที่เกี่ยวน้ำเนื่อง ด้วยไส้ศารสตร์ คือเกิดอาเพศของบ้านเรือน สตอร์เลี้ยง หรือถูกฝีกระทำต่างๆ เช่น พิดครูผิดฝี ผิดทักษะ แม่ชี้อทำ พรายอะกาแสงทำ ผิดไต่ใหญ่ทำ ผีบรรพบุรุษฝ่ายพ่อหรือฝ่ายแม่ทำ มีตօไม้มัญ ใต้ถุนบ้าน(ปลูกบ้านคร่อมตօ) แนวรั้วพุ่งเข้าหาเรือนอาศัย ฝีป้าทำ เทวดาขออยู่ด้วย (บ้องบ็อด) พิดมะม่วง พิดคำบนบานไว้ ฝีปุตราโกรธ ถูกคุณไส้ของฝี หรือของคน เสาเรือนมีไม้คาดเปลือก ก็มีอยู่ในความเชื่อร่วมกันเหล่านี้ ถ้าบริกรรมไปหมดคำเหล่านี้แล้วใบไม้สำเร็จ ก็แนวทางเดียวเป็นใจสำคัญที่ต้องไว้ในงานบด แบบใจไว้ใจ พยายามเวลาเท่านั้น